

[Tholstrup.]

genen havregrød med mælk og sukker. Der er ingen, der spiser grød af byg eller havre, eller hvad det nu kan være, uden at bruge sukker til. Forudsætningen for at bruge disse billige varer er, at der er sukker.

Tager vi de andre to billige varer, som nærmer sig sukkeret i pris, kartofler og rugbrød, er forudsætningen for at udnytte dem, at man bruger dyre varer i forbindelse med dem, smør f. eks. til kartofler, i hvert fald sovs, måske lidt steg, og pålæg og smør til brødet for at få det ned. Det vil sige, at sukkeret skaffer os en billig husholdning, medens manglen af det tvinger os over til en dyrere husholdning og nedsætter derved vor konkurrenceevne.

Jeg har ved adskillige lejligheder i den senere tid ude på møderne spurgt direkte de husmødre, der var tilstede, og det har jeg også gjort ved blandede møder, ikke alene hvor et par hundrede retsstatsfolk var samlet — jeg har spurgt dem, om de ikke gerne ville betale en smule mere for sukker, hvis de til gengæld kunne få alt, hvad de havde lyst til. De svarede allesammen ja og havde ingen bemærkninger at gøre derimod. Det vil sige, at jeg er i fuld overensstemmelse med husmødrenes ønsker på dette område. Jeg har derfor både husmødrene og de danske arbejdere og de danske landmænd med mig i kravet om, at vi på dette område følger de lande, der rundt om i verden, det ene efter det andet, sidst Finland, nu ophæver sukkerrationeringen.

Einer-Jensen: Af den tale, vi hørte af det ærede medlem hr. Tholstrup, synes jeg det tydeligt fremgår, at det ærede medlem ikke har været opmærksom, da vi vedtog loven om vareforsyning, idet vi jo ved den lejlighed besluttede at nedsætte et rigsdagens vareforsyningsudvalg, der skulle beskæftige sig med disse sager. Nu må det naturligvis erkendes, at det ærede medlem ikke er blevet medlem af dette udvalg, men det var vel muligt at få det ærede medlems partifælle, det ærede medlem hr. Bjørner, til at fremføre en sådan sag i vareforsyningsudvalget og få den drøftet dér. Jeg vil tro, det bliver noget vidtløftigt, hvis vi efterhånden skal til at beskæftige os med alle de sager, vi har dér, som lovforslag her i folketinget. Jeg forstod også på det ærede medlem, at nu befandt han sig i normale tider. Nu er jeg ikke klar over, om det ærede medlem er den første optimist eller han er den sidste. Jeg tror, vi er nogle stykker endnu, for hvem det ikke har været

muligt at se, at vi er inde i normale tider.

Det ærede medlem bebrejdede ministeren, at han havde solgt sukkeret, talte om en selvglad minister, der bortsolgte vort sukker, og erklærede, at han havde både arbejdere og husmødre bag sig i sit krav om dette spørgsmåls løsning på den måde, at sukkeret blev frigivet. Ja, jeg tror, det ærede medlem skal begrænse sig lidt. Jeg havde nærmest indtryk af, at han på dette område var lidt selvglad. Jeg kan sige, at for os — og jeg kan såmænd sige både for de danske husmødre og for de danske arbejdere — er det afgørende, at vi får råvarer hjem. Vi og alle, der har samme mening som vi, foretrækker at få arbejde fremfor at få sukkeret frigivet og ingen penge have til at købe sukker. Jeg er så helt enig med det ærede medlem i — det er for øvrigt det eneste, jeg er enig med ham i —, at de danske husmødre er overordentlig dygtige og også økonomiske, men selvom det ærede medlem nu har været til et møde, hvor der var et par hundrede stykker, måske ovenikøbet sammenkaldt for at danne baggrunden for det ærede medlems tale her, er jeg helt sikker på at være enig med de danske husmødre om, hvad der er det afgørende i denne sag. (Ordføreren for forslagsstillerne [Tholstrup]: Man skulle spørge vælgerne!). Ja, vælgerne har jo ved lejlighed udtalt sig, og det ærede medlems vælgere er jo ikke nået så højt op i antal endnu. De danske husmødre er ikke alene dygtige, men de er også forstandige, og derfor ræsonnerer de, at det afgørende er, at der er husholdningspenge til rådighed. Det hjælper ikke, at det ærede medlem lidt selvglad sælger sukkeret — hvad han jo altså ikke gør, da han ikke har noget med det at gøre, men det kunne vi jo risikere, hvis det var det ærede medlem, der afgjorde det —, hvis man så i stedet for sukker kom til at undvære en række råvarer, som er nødvendige i fabrikationen. Det er måske en slags nemesis, at det næste forslag, som det ærede medlem også er medforlagsstiller til, indeholder bestemmelser om, at vi skal give fri import af råvarer eller halvfærdige varer til industrien. Det ærede medlem vil altså både have varerne ind og kunne sælge frit herhjemme. Jeg tror, den opgave er uløselig for det ærede medlem. Jeg tror, han må finde sig til rette med, at som forholdene er nu, er det en nødvendighed at have nogle af de varer til rådighed, som landene ude omkring os mangler, for at kunne bruge dem i handelsforhandlinger, ved afslutning af